

ΤΗ Λ' ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ ΜΑΪΟΥ

Μνήμη τοῦ Ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Ἰσαακίου, Ἡγούμενου τῆς Μονῆς τῶν Δαλμάτων.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ

Εἰς τό, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια τῆς Ἐορτῆς γ' καὶ τοῦ Ἅγίου γ'.

Στιχηρὰ τοῦ Ἅγιου

Ὕχος δ' Ως γενναῖον ἐν Μάρτυσιν

Ἐγκρατείας τοὶς βέλεσι, τὸν ἔχθρὸν ἐτραυμάτισας, καὶ τὰς τούτου φάλαγγας ἐξεπόρθησας, διὸ τῆς νίκης ἀπέλαβες, βραβεῖα Μακάριε, παρ' αὐτοῦ τοῦ κραταιῶς, σὲ Χριστοῦ ἐνισχύσαντος, ὃν ἱκέτευε, ἐκ φθορᾶς καὶ κινδύνων λυτρωθῆναι, τοὺς ἐν πίστει ἐκτελοῦντας, τὴν ἀεισέβαστον μνήμην σου.

Θεωρίας τῆς κρείττονος, ἐπιβὰς Παμμακάριστε, τὰ γεώδη ἄπαντα καὶ ἐπίκηρα, καὶ περιῶν ἐν τῷ σώματι, παρεῖδες καὶ ἄϋλον, πολιτείαν ἐπὶ γῆς, ἐπεσπάσω ἀσίδιμε, θείω Πνεύματι, ὁδηγούμενος Πάτερ μοναζόντων, ὁδηγὸς κανῶν καὶ τύπος, ὥφθης καὶ πίστει περίδοξος.

Τῶν χαρίτων τοῦ Πνεύματος, ταὶς ἐνθέοις ἐλλάμψει, φαιδρυνδεὶς θεόπνευστε, Ἰσαάκιε, φωστὴρ ἐδείχθης τοὶς πέρασιν, ὁδύνας κακώσεων, καὶ τὸ σκότος τῶν παθῶν, ἀπελαύνων πρεσβείας σου, καὶ ὁρόμενος, νοσημάτων παντοίων καὶ κινδύνων, τοὺς ἐν πίστει ἐκτελοῦντας, τὴν ἀεισέβαστον μνήμην σου.

Δόξα... Καὶ νύν... Τῆς Ἐορτῆς

Εἰ τύχοι ἡ νηστεία τῶν Ἀποστόλων

Δόξα... Καὶ νύν... Θεοτοκον Ὕχος δ' Ως γενναίονεν Μάρτυσιν

Ως πρεσβείαν ἀκοίμητον, καὶ παράκλησιν ἔμμιονον, κεκτημένη πάναγνε πρὸς τὸν Κύριον, τοὺς πειρασμοὺς κατακοίμισον, τὰ κύματα πράγματα, τῆς ἀθλίας μου ψυχῆς, καὶ ἐν θλίψει ὑπάρχουσαν τὴν καρδίαν μου, παρακάλεσον Κόρη, δυσωπῶ σε, καὶ χαρίτωσον τὸν νοῦν μου, ὅπως ἀξίως δοξάζω σε.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον

Τὸν ἀμνὸν καὶ ποιμένα σε, ἐπὶ ξύλου ὡς ἔβλεψεν, ἡ Ἀμνὰς ἡ τέξασα ἐπωδύρετο, καὶ μητρικῶς σοὶ ἐφθέγγετο, Υἱὲ ποθεινότατε, ταύτα σοὶ ὁ ἀπειθής, δῆμος ἀνταποδίδωσιν, ὁ θαυμάτων σου, ἀπολαύσας μεγίστων, ἀλλὰ δόξα, τὴν ἀρρήτω σου καὶ θεία, συγκαταβάσει φιλάνθρωπε.

Εἰς τὸν Στίχον Στιχηρά, τῆς Ἐορτῆς.

Ἀπολυτίκιον Τὸ τοῦ Ὁσίου Ὕχος πλ. δ'

Ταὶς τῶν δακρύων σου ῥοαίς, τῆς ἐρήμου τὸ ἄγονον ἐγεώργησας, καὶ τῆς ἐκ βάθους στεναγμοίς, εἰς ἐκατὸν τοὺς πόνους ἐκαρποφόρησας, καὶ γέγονας φωστὴρ, τὴν οἰκουμένη λάμπων τοὶς θαύμασι, Θεόκτιστε Πατὴρ ἡμῶν Ὁσιε, πρέσβειν Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ Απόλυσις

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ

Οἱ Κανόνες τῆς Ἐορτῆς, καὶ τοῦ Ἅγιου ὁ παρών.

**‘Ωδὴ α’ Ἡχος πλ. δ'
Ἄσωμεν τῷ Κυρίῳ**

Πάθεσι νεκρωθέντα, ζώωσόν με Πάτερ ταὶς πρεσβείαις σου, τὴ ζωὴν νὺν τῶν ζώντων, παρρησία πολλὴ παριστάμενος.

Αἴγλην ἄϋλον Πάτερ, ἐνδον ἐν καρδίᾳ σου δεξάμενος, ἐφωτίσθης καὶ πᾶσαν, τῶν παθῶν τὴν ἀχλὺν ἔξηφάνισας.

Θεοτοκίον

Σώσόν με τὸν ἐν ζάλῃ, αἰσχίστων παθῶν κλυδωνιζόμενον, τὸν Σωτήρα τεκοῦσα, τοῦ παντὸς τὴν γαλήνην Πανάμωμε.

**‘Ωδὴ γ’
Σὺ εῖ τὸ στερέωμα**

Σάρκα καθυπέταξας, τῷ λογισμῷ στερρῶς Ὅσιε, τὴν δὲ ψυχήν, ἔδειξας δουλείας, τῶν παθῶν ἀπελεύθερον.

Πόνοις σου τὴν ἄρουραν, τὴν τῆς ψυχῆς σοφὲ Ὅσιε, καλλιεργῶν, στάχυν ἀπαθείας, καὶ θαυμάτων ἔξήνθησας.

Θεοτοκίον

Τόπον ἀγιάσματος, καὶ νοητὴν Ἄγνη τράπεζαν, ἄρτον Χριστόν, τὴν ζωὴν τῶν ὅλων, δεξαμενην ὑμνούμεν σε.

‘Ο Είρμος

«Σὺ εῖ τὸ στερέωμα, τῶν προστρεχόντων σοὶ Κύριε, σὺ εῖ τὸ φῶς, τῶν ἐσκοτισμένων, καὶ ὑμνεῖ σὲ τὸ πνεύμα μου».

**Κάθισμα Ἡχος δ'
Ἐπεφάνης σήμερον**

Ἐπιλάμψει Πνεύματος τοῦ Παναγίου, φωτισθεὶς ἀπήλασας, τὴν τῶν αἱρέσεων ἀχλύν, θαυματουργέ, Ἰσαάκιε, ὅθεν σὲ πάντες, συμφώνως γεραίρομεν.

Κάθισμα τῆς Ἐορτῆς

Εἰ τύχοι ἡ νηστεία τῶν Ἀποστόλων

**Δόξα... Καὶ νύν... Θεοτοκον
Ἡχος δ' Ἐπεφάνης σήμερον**

Ἐν τῇ σκέπῃ πάναγνε, τῇ σὴ Παρθένε, προσφυγόντων δέησιν, προσδεξαμένη παρ' ἡμῶν, μὴ διαλίπης πρεσβεύουσα, τῷ φιλανθρώπῳ, σωθῆναι τοὺς δούλους σου.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον

Ἐπὶ ξύλου Δέσποινα, προσηλωμένον, τὸν Υἱόν σου βλέψασα, Παρθενομῆτορ καὶ Θεόν, σὺν ὁδυρμοὶς ἀνεκραύγαζες, Πῶς ταῦτα πάσχεις, Υἱέ μου καὶ Κύριε;

**‘Ωδὴ δ'
Εἰσακήκοα Κύριε**

Ἐπομβρίαις τῆς χάριτος, Πάτερ ποταμους θαυμάτων ἀνέβλυσας, μολυσμὸν ἀποκαθαίροντες, τῶν ἐν πίστει Μάκαρ προστρεχόντων σοί.

Ὀλονύκτοις δεήσεσι, καὶ ταὶς πανημέροις Ὅσιε στάσεσι, τὴν ψυχὴν προκαθηράμενος, τῆς Τριάδος οἶκον Πάτερ ἔδειξας.

Θεοτοκίον

Ἀλατόμητον ὄρος σε, πάλαι Ἀββακοὺμ προεῖδε Πανάμωμε, ὁ Θεὸς ἐξ οὗ ἐπέφανε, καὶ ἡμᾶς φθαρέντας ἀνεκαίνισεν.

‘Ωδὴ ε'

Όρθρίζοντες βιώμέν σοὶ

Ναὸς τῆς τρισηλίου θεότητος, χρηματίσας, παθῶν τὰ ἵνδαλματα, τῆς σῆς ψυχῆς ἐξεμείωσας.

Πνευμάτων ἀκαθάρτων καθέστη καζ, σὺ διώκτης Ἁγίου γὰρ Πνεύματος, καθαρὸν σκήνωμα γέγονας.

Θεοτοκίον

Τὸν Ἡλιον τεκοῦσα τῆς ζωῆς, Θεοτόκε, ὅλον φωταγώγησον, ἐσκοτισμένον με πάθεσιν.

΄Ωδὴ ζ'

Πλάσθητί μοὶ Σωτὴρ

Τοῦ κῆτους τοῦ νοητοῦ, πανολεθρίαν διέφυγες, ἔγκράτειαν προσευχήν, ἀγάπην ἀθόλωτον, κραταιὰν ταπείνωσιν, καὶ στοργὴν βεβαίαν, πρὸς Χριστὸν Πάτερ κτησάμενος.

Θεός σου τὰ πρὸς αὐτόν, κατεύθυνε διαβήματα, ὁ δυνατὸς δυνατόν, σαφῶς ἀπειργάσατο, πατοῦντα ἐπ' ὄφεων, καὶ σκορπίων κάρας,, Ἰσαάκιε μακάριε.

Θεοτοκίον

Μαρία τὸ καθαρόν, τῆς παρθενίας κειμῆλιον, καθάρισόν μου τὸν νοῦν, παθῶν ἀμαυρότητος, καὶ πλήρωσον χάριτος, καὶ δικαιοσύνης, τὴν καρδίαν μου πανάμωμε.

΄Ο Εἱρμὸς

«Πλάσθητί μοὶ Σωτήρ, πολλαὶ γὰρ αἱ ἀνομίαι μου, καὶ εἰς βυθοῦ τῶν κακῶν, ἀνάγαγε δέομαι, πρὸς σὲ γὰρ ἐβόησα, καὶ ἐπάκουσόν μου, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου».

Κοντάκιον τῆς Έορτῆς

Συναξάριον

Τὴ Λ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ὄσιου Πατρὸς ἡμῶν Ἰσαακίου, Ἡγουμένου τῆς Μονῆς τῶν Δαλμάτων.

Στίχοι

- Ψήφω Θεοῦ πρὸς θεῖον ἥρθη χωρίον,
- Γῆς, Ἰσαάκιος ἐκλιπῶν τὸ χωρίον.
- Θεῖον Ἰσαάκιον μόρος εἶλεν ἐνὶ τριακοστῇ.

Τὴ αὐτὴ ἡμέρα ὁ Ἅγιος Νατάλιος ξίφει τελειοῦται.

Ο ὄσιος Βαρλαὰμ ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Οἱ ἄγιοι νεομάρτυρες Ρωμανὸς καὶ Μελέτιος, ξίφει τελειοῦνται.

Ταὶς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

΄Ωδὴ ζ'

Παῖδες Ἐβραίων

Ἔρθης πρὸς ὑψος ἀπαθείας, ἐμιμήσω γὰρ ἐν σώματι Ἀγγέλους, ἀϊδίου τρθφής, μέτοχος ἀνεδείχθης, ἀναβοῶν Μακάριε, ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἴ.

Λάμπων ἀκτίσι θεωρίας, διεσκέδασας δαιμόνων ἐπιθέσεις, καὶ τῆς τούτων πολλούς, κακώσεως ἐρρύσω, κραυγάζοντας Ἰσαάκιε, ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἴ.

Θεοτοκίον

Ἔιδε ἦν ἔφησε Παρθένον, ἐν τῷ Πνεύματι ὁ μέγας Ἡσαΐας, ἐν γαστρὶ τὸν Θεόν, συνέλαβε καὶ τίκτει, ὡς μελωδοὺμ ἐν, Κύριε, ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἴ.

΄Ωδὴ η'

Τὸν ἄναρχον Βασιλέα

Ἀνύστακτον τῆς ψυχῆς τὴν λαμπάδα, ἐλαίω σου τῶν ἀγώνων τηρήσας, εἰσῆλθες ἐν χαρᾶ εἰς ἄφθαρτον νυμφῶνα, καὶ ζῆς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Τὸ δύσμορφον τῶν παθῶν ἐξεδύσω, χιτώνιον, ἐνεδύσω δὲ Μάκαρ, ώραίαν τὴν στολήν, τῆς θείας ἀπαθείας, Χριστῷ συμβασιλεύων.

Θεοτοκίον

Ως ἔντιμον καὶ ὑπέρτατον θρόνον, ὑπάρχουσαν τοῦ Θεοῦ τὴν Μητέρα, ὑμνήσωμεν λαοί, τὴν μόνην μετὰ τόκον, Παρθένον φυλαχθεῖσαν.

Ο Είρμος

«Τὸν ἄναρχον Βασιλέα τῆς δόξης, δὸν φρίττουσι στρατιὰ τῶν Αγγέλων, ὑμνεῖτε ιερεῖς, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἷς πάντας τοὺς αἰῶνας».

Ωδὴ θ'

Ἐφριξε πᾶσα ἀκοὴ

Ἐδυς μὲν οὕτι πὲρ ἀστήρ, ἀπὸ κόσμου, πρὸς Χριστὸν δὲ ἀνέτειλας, τὸν νοητὸν ἀληθῶς, δικαιοσύνης παμμάκαρ Ἡλιον, καὶ ὡς ἀκτῖνα τοὺς πιστοίς, τὰς σᾶς καταλέλοι πᾶς, φωτοειδεῖς ἀρετάς, ἐλαυνούσας τῶν ψυχῶν ἀμαυρότητα.

Τίμιος ἔναντι Θεοῦ, σοῦ ὁ θάνατος Ἰσαάκιε γέγονε, καὶ γὰρ ὁσίως ἐν γῇ, ἐπολιτεύσω τούτου προστάγματα, καὶ δικαιώματα σοφέ, τηρήσας ἀλώβητα' ὅθεν ἀνέτειλεν, ὃς δικαίω σοὶ τὸ φῶς τὸ ἀνέσπερον

Θεοτοκίον

Ἐπαυσας μόνη γυναικῶν, τὴν ἀρὰν τῶν πρωτοπλάστων Θεόνυμφε, τὸν ἀπερίγραπτον, σαρκὶ τεκοῦσα περιγραφόμενον, ἐκαινοτόμησας θεσμούς, φύσεως ἀμόλυντε, τὰ διεστώτα τὸ πρίν, παραδόξῳ μεσιτείᾳ σου ἥνωσας.

Ο Είρμος

«Ἐφριξε πᾶσα ἀκοή, τὴν ἀπόρρητον Θεοῦ συγκατάβασιν, ὅπως ὁ Ὑψιστος, ἐκῶν κατῆλθε μέχρι καὶ σώματος, Παρθενικῆς ἀπὸ γαστρός, γενόμενος ἄνθρωπος, διὸ τὴν ἄχραντον, Θεοτόκον οἱ πιστοὶ μεγαλύνομεν».

Ἐξαποστειλάριον τῆς Εορτῆς

Καὶ τὰ λοιπά, ὡς σύνηθες καὶ Ἀπόλυτις.